

РЕШЕНИЕ

№ 4576

гр. София, 09.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ, в закрито заседание на девети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: С И

като разглежда докладваното от С И Гражданско дело № 20211110144444 по описа за 2021 година

Предявен е иск от М. Й. З., ЕГН *****, с адрес гр.София, ул.“П п“ №, ет.1, ап., срещу „АПС Бета Б“ ООД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.”Б” № 81Б, офис 3, за признаване за установено, че ищецът не дължи на ответника следните суми: главница от 2294.11 лв., ведно със законна лихва от 25.03.2009 г. до окончателното плащане на задължението и 85.89 лв. разноски, които суми са присъдени по гр.д.№ 17124/2009 г. по описа на СРС, 50 състав и за събирането на които е образувано изп.дело № 20168410400752 по описа на ЧСИ Н М, рег.№ от КЧСИ.

Претендират се и направените по делото разноски.

В исковата молбата се сочи, че въз основа на изп.лист по гр.д.№ 17124/2009 г. по описа на СРС, 50 състав, през 2016 г. ответникът е образувал пред ЧСИ Н М изп.дело № 20168410400752. Твърди се, че процесният изпълнителен лист е издаден на 26.09.2009 г., като до образуване на изп.дело е изтекъл период от време, през който кредиторът не е претендирал вземанията си от ищцата. С оглед на това към 2016 г. те са се погасили по давност.

Отделно от това се отбелязва, че по образуваното изп.дело не са извършвани изп.действия, които по смисъла на т.10 от ТР 2/2015 г., постановено по тълк.дело № 2/2013 г. на ОСГТКВКС, са в състояние да прекъснат започналата да тече погасителна давност. С това се аргументира становище, че изп.дело е прекратено по силата на закона – чл.433, ал.1 т.8 от ГПК с изтичане на две години от образуването му.

По тези съображения ищецът иска съдът да признае за установено, че ищцата не дължи на ответното дружество присъдените по гр.д.№ 17124/2009 г. по описа на СРС, 50 състав суми, за събирането на които е образувано изп.дело № 20168410400752 по описа на ЧСИ Н М, рег.№ от КЧСИ.

В срока за отговора, ответникът по делото е депозирал такъв, с който оспорва исковете. Излага съображения като за недопустимост, така и за неоснователност на ищцовите претенции.

В отговора се твърди, че ищцата е сключила договор за кредит №/16.11.2007 г. с „Ти Би Ай Кредит“ ЕАД /понастоящем „Транзакт юрп“ ЕАД/, вземането по който последното е прехвърлило на ответника с договор за цесия от 23.02.2015 г. Сочи се, че за събиране на задълженията по това правоотношение, е образувано изп.дело № 752/2016 г. по описа на ЧСИ Н М, по което в периода 2016-2021 г. са извършвани редица изп.действия. С това се оспорват доводите в исковата молба за настъпила перемпция по изп.дело.

Отделно от това ответникът подробно развива съображения относно приложението на чл.110 от ЗЗД и абсолютната 10-годишна давност.

По така изложените съображения от съда се иска да отхвърли предявените искове като присъди на ответника направените от него разноски.

В съдебно заседание ищаца се представлява от пълномощник, който поддържа исковата молба. Ответникът не изпраща представител.

По делото са събрани писмени доказателства.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства по реда на чл.12 и чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявеният в настоящето производство иск е с правно основание чл.439 ГПК. Със същия се цели установяване недължимостта на вземане, предмет на започнало принудително изпълнение поради настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание, факти. В случая ищцата се позовава на настъпила погасителна давност.

По делото не е спорно, а и от отразеното в запорно съобщение по изп.дело № 20168410400752 по описа на ЧСИ Н М, рег.№ от КЧСИ, се установява, че изп.производство е образувано по молба на ответника въз основа на изпълнителен лист, издаден на 26.05.2009 г. по гр.д.№ 17124/2009 г. по описа на СРС,50 състав. Ответникът представя доказателства, от които е видно, че се касае за задължение на ищцата към „Транзакт Юрп“ ЕАД, което той е придобил със споразумение на покупко-продажба и прехвърляне на вземания от 23.02.2015 г.

Доколкото се оспорва правото на принудително изпълнение на вземане по договор за кредит, то приложима за главницата и разноските е общата 5-годишна давност по чл.110 от ЗЗД.

Безспорно давност за процесните вземания не е текла по време на съдебното производство по гр.д.№ 17124/2009 г. по описа на СРС, 50 състав, доколкото същата е прекъсната в зависимост от вида на производството - с предявяване на иска /чл.116, б“б“ от ЗЗД/, респ. с признанието на вземането на кредитора, срещу което не е подадено възражение

по чл.414, ал.2 от ЗЗД. След влизане на съдебния акт в сила и издаване въз основа на него на изпълнителен лист на 26.05.2009 г., е започнала да тече нова давност, която е изтекла на 26.05.2014 г.

Видно от номера на изпълнителното дело, водено срещу ищцата, то е образувано през 2016 г.

Ответникът не ангажира доказателства, че е в този период /от 26.05.2014 г. до 2016 г./ е предприел действия, вкл. и извънсъдебни, по събирне на процесните суми, които са в състояние да прекъснат започналата да тече давност, нито пък, че ищцата е признала задълженията си. В отговора на исковата си молба той поддържа становище, че изп.дело е образувано преди изтичане на давността, но това твърдение не е подкрепено с доказателства.

В същото време за пълнота на изложението и с оглед наведените в отговора на исковата молба доводи следва да се отбележи, че дори и към момента на образуване на изп.дело да не е изтекла погасителната давност, респ. ответникът да е предприел действия за прекъсването ѝ по смисъл на чл.116 от ЗЗД, сама по себе си молбата за образуване на изп.дело не прекъсва давността за вземанията, предявени за събиране. Единствено ако в нея се съдържа искане за прилагане на определен изп.способ, то тогава такъв ефект настъпва от момента на поискването им, освен ако осъществяването им е забавено по причина, за която вискателят отговаря – след направеното искане не е внесъл такси, разноски, не е оказал необходимото съдействие и така е осуетявал тяхното прилагане /в този смисъл решение № 37 от 24.02.2021 г. на ВКС по гр. д. № 1747/2020 г., IV г. о., ГК/. От друга страна, в мотивите на ТР № 2/2013 г. на ОСГТКВКС - т. 10 от същото, ВКС приема, че не е достатъчно да е налице висящ изп.процес, за да се прекъсне давността, ако вискателят бедейства. В цитираното тълкувателно решение са изброени действията вискателя, които предизвикват такива последици.

Ответникът, въпреки предоставената му възможност и дадените указания с определението по доклада, не ангажира доказателства в тази насока. А възраженията му досежно приложимостта на чл.112 от ЗЗД са неотнормими и не следва да бъдат обсъждани от съда, доколкото ищцата се позовава на погасителна давност, настъпила преди влизане в сила на цитираната разпоредба.

С оглед изложеното по-горе, съдът намира предявените искове за изцяло основателни и доказани, поради което следва да установи в отношенията между страните, че ищцата не дължи на ответника присъдените по гр.д.№ 17124/2009 г. по описа на СРС, 50 състав суми, за които на 26.05.2009 г. е издаден изпълнителен лист и за събирането на които е образувано изп.дело № 20168410400752 по описа на ЧСИ Н М, рег.№ от КЧСИ.

Предвид изхода на спора, единствено ищцата има право на разноски, каквото искане е направила със самата искова молба и за което пълномощникът ѝ е представил списък по чл.80 от ГПК, приложен на л.39 от делото. Вписаните в същия разноски са реално заплатени и подлежат на присъждане в пълния им размер от 641.78 лв., от която сума 141.78 лв.

заплатена държавна такса и 500.00 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „АПС Бета Б“ ООД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.”Б” № 81В, че М. Й. З., ЕГН *****, с адрес гр.София, ул.”П п“ №, ет.1, ап., не му дължи следните суми: главница от 2294.11 лв., ведно със законна лихва от 25.03.2009 г. до окончателното плащане на задължението и 85.89 лв. разноси, за които суми е издаден изпълнителен лист на 26.05.2009 г. по гр.д.№ 17124/2009 г. по описа на СРС, 50 състав, и за събирането на които е образувано изп.дело № 20168410400752 по описа на ЧСИ Н М, рег.№ от КЧСИ.

ОСЪЖДА „АПС Бета Б“ ООД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.”Б” № 81В, да заплати на М. Й. З., ЕГН *****, с адрес гр.София, ул.”П п“ №, ет.1, ап., сумата от 641.78 лв., представляваща направени от последната разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____